



De Heinrich Bertéstraat in Utrecht, hier woonden het homostel Hans en Ton en het gezin Bouhtala tot ze vanwege ernstig getreiter de buurt moesten ontvluchten.

Hoe de Bouhtala's Leidsche

Na het homostel Hans en Ton is nu een Marokkaans gezin door dezelfde jongeren weggepest uit de buurt Terwijde in de Utrechtse vinexwijk Leidsche Rijn. De politie kende de daders, maar wist de straatterreur weer niet te voorkomen.

Door Charlotte Huisman

Het leest als een filmscript, de uitvoerige politiedossiers over een groep ontspoorde jongeren in de wijk Terwijde. Het is een op het oog weinig opvallende Utrechts vinexbuurt in Leidsche Rijn met rijtjes sociale huurwoningen pal achter de ruimere koopwoningen. Het gebiedje rond de Heinrich Bertéstraat werd vorig jaar landelijk nieuws vanwege het weggepeste homostel Hans en Ton. Vervolgens vertrok dit jaar ook een Marokkaans gezin na forse intimidatie door leden van dezelfde jeugdgroep.

In deze huurwoningen zijn veel allochtone gezinnen komen te wonen uit Utrechtse achterstandswijken als Kanaleneiland, Zuilen en Overvecht. Zij hoopten dat hun kinderen hier vrienden met meer toekomstperspectief zouden maken. Maar in Terwijde is het nu nog erger dan in hun oude buurt, vertellen ze de politie. Veel ouders houden hun kinderen zo veel mogelijk binnen.

Hoe heeft dit zo ver kunnen komen? Uit de dossiers spreekt de onmacht van de politie om de bewoners te beschermen tegen enkele kwaadwillende jongeren. De wijkagent

weet precies weet wie ze zijn en waar ze wonen. Uit hun houding tijdens politieverhoren blijkt: deze jongens wanen zich onaantastbaar. Daarbij valt het weinig toeschietelijke gedrag van sommige ouders op. Een Marokkaanse vader spuugt zelfs naar een agent op het politiebureau, als hij daar wordt aangesproken op het gedrag van zijn zoon.

JUNI 2008

DE KOMST VAN GROTE EN KLEINE BROER

Het begint allemaal in juni 2008. Een schijnbaar onbetekenende gebeurtenis blijkt grote gevolgen te hebben voor de sfeer in Terwijde. Twee Marokkaanse jongens, laten we hen Grote Broer (dan net 16 jaar oud) en Kleine Broer (dan 12 jaar) noemen, verhuizen met hun vader en hun stiefmoeder uit Kanaleneiland naar een huurwoning in de Heinrich Bertéstraat.

De politie beschouwt Grote Broer dan als een van de kopstukken van een beruchte jeugdgroep in Kanaleneiland. Nog in de basisschoolleeftijd werd hij in zijn oude flatwijk voor het eerst aangehouden wegens winkeldiefstal. Hij ontpopte zich al snel tot een veelpleger met aanhoudingen voor onder meer in-

braken, autokraken en het uitschelden van politiemensen.

Al in de eerste zomer dat het gezin in Terwijde is neergestreken, neemt het aantal inbraken er toe. De wijkagent treft Grote Broer midden in de nacht in de buurt aan met een van zijn criminele vrienden uit Kanaleneiland, maar bewijzen kan hij niets.

De vier jaar jongere Kleine Broer is veel op straat te vinden. Hun vader is weinig thuis. Het gedrag van het ventje met zijn grote donkere ogen is alarmerend. Kleine Broer wordt, nog geen 13 jaar oud, betrapt op fietsendiefstal, heeft verdacht veel belangstelling voor de inhoud van auto's, is brutaal tegen agenten. Hij hangt met veel oudere jongens rond bij de nood-Albert Heijn. Vanwege zijn gedrag mag hij een jaar lang die supermarkt niet in. Vader heeft geen gezag meer over hem. De stiefmoeder vertrekt, nadat Kleine Broer haar met een mes heeft achtervolgd in hun tuin.

Grote en Kleine Broer zijn niet de enige ontspoorde jongeren in de buurt. Zij hebben zich aangesloten bij een jeugdgroep van ongeveer twintig, meest allochtone minderjarige jongens. Bij de politie staan ze bekend als de Componistengroep - vanwege de muzikale straatnamen in de buurt. De komst van de Broers is voor enkele goedwillende jongeren reden om de jeugdgroep de rug toe te keren.

JUNI 2010

HOMOSTEL HANS EN TON VERLAAT DE WIJK

De politie signaleert in 2010 dat de Componistengroep steeds criminelier wordt. Er wordt meer geblowd, drugsdealers verschijnen in de wijk. Leden worden verdacht van woninginbraken, autokraken en diefstallen in de nood-Albert Heijn, een van hun favoriete hangplekken. Het aantal inbraken in de buurt neemt explosief toe.

Het homostel Hans en Ton kondigt in juni 2010 aan de wijk te verlaten. Zij wijzen leden van deze jeugdgroep aan als hun kwelgeesten.

Leider J. van de Componistengroep, dan 16 jaar oud, herkennen ze als degene die onder meer vuurwerk naar hun raam had gegooid. Deze Leider J., een goede vriend van de Broers, wordt maanden later ook door getuigen gezien bij vernielingen bij het Marokkaanse gezin. Maar hij noch anderen zijn hiervoor vervolgd.

De Componistengroep is druk met het verzieken van de sfeer in de buurt. Er zijn klachten van treinreizigers, dat zij zich geïntimideerd voelen door jongeren rond station Terwijde. Als de leden van de Componistengroep in het buurthuis zijn, wordt een sleutelbos ontvreemd van een andere bezoeker. Diens bromfiets wordt gestolen voor het gebouw en later, in brand gestoken, aangetroffen bij de voor de groep ingerichte Jongeren Ontmoetings Plek. Dit bouwsel in het parkje, betaald uit het leefbaarheidsbudget, gaat ook in de fik.

AUGUSTUS 2010

DE TERREUR TEGEN HET GEZIN BOUHTALA

In de vakantieperiode in 2010 wordt veel ingebroken in de buurt, onder meer in het huis van de Marokkaanse burens van Grote en Kleine Broer, het gezin Bouhtala. Duidelijke sporen wijzen in de richting van betrokkenheid van de Broers.

Twee agenten komen die middag in augustus af op een melding van een woninginbraak bij het gezin, dat op vakantie blijkt te zijn. Met de huissleutel die is opgehaald bij de overburen, opent een agent de woning. Als zij boven gestommel hoort, trekt zij de deur weer dicht. De andere agent heeft door het raam aan de achterkant van het huis een donkere jongen van nog geen 16 jaar gezien met een glimmende jas. Tegen de tijd dat er politieversterking komt, blijkt de vogel gevlogen. Overal staan kasten open en liggen spullen op de grond.

Het dakraam staat open. De enige mogelijkheid is dat de inbreker via dit raam is gevlucht naar de burens Grote en Kleine Broer. Als agen-